JUDECĂTORIA

ORHEI

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135

email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736

https://jor.instante.justice.md/

Dosarul nr. 2i-51-1/2023 /2-23172579-38-2i-10022026-1/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 septembrie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul central
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina TROIANOVSCHI
Grefier Carolina DONȚOV

cu participarea:
reprezentantului pârâtei Digolean Olesea, avocatul Constantin Tănase, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 1925520 din 4 mai 2026;
în lipsa:
reprezentantului reclamantului SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat, lichidatorului Vasiliev Ruslan,
pârâtei Digolean Olesea, născută la *****, cod personal *****, domiciliată în rmun. *****;

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan, împotriva pârâtei Digolean Olesea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Infoconstruct”,

a c o n s t a t a t

Argumentele participanților la proces.

La 10 februarie 2026, lichidatorul SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat Vasiliev Ruslan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului statutar al SRL ”Infoconstruct”, Digolean Olesea, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere ale debitorului insolvabil.

În motivarea acțiunii, lichidatorul a invocat că creditorul S.R.L. „DGS Prof” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. „Infoconstruct”, solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvabilitate, numirea în calitate de administrator provizoriu a administratorului autorizat Vasiliev Ruslan și aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de Legea insolvabilității.

A menționat că, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 7 decembrie 2023, s-a admis spre examinare cererea introductivă înaintată de creditorul S.R.L. „DGS Prof”, s-a instituit perioada de observație în privința debitorului S.R.L. „Infoconstruct” și a fost numit în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Vasiliev Ruslan.

A precizat că, prin notificarea expediată în adresa membtului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Infoconstruct” , administratorul provizoriu Vasiliev Ruslan a solicitat ultimei, să transmită, în termen de 3 zile din momentul recepționării notificării, actele activității debitorului.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2024, s-a dispus admiterea cererii introductive înaintate de creditorul S.R.L. „DGS Prof”, constatarea insolvabilității debitorului S.R.L. „Infoconstruct”, intentarea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului. Totodată, s-a ridicat dreptul administratorului statutar Digolean Olesea de administrare a debitorului și a fost desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Vasiliev Ruslan.

A susținut că, în urma măsurilor întreprinse de lichidator, s-a constatat că, potrivit răspunsului oferit de Agenția Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, la data de 9 ianuarie 2024, după debitorul S.R.L. „Infoconstruct” nu sunt și nu au fost înregistrate mijloace de transport.

Conform răspunsului oferit de Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, din 2 ianuarie 2024, pe numele debitorului S.R.L. „Infoconstruct”, în perioada ultimilor 3 ani, nu au fost înregistrate cu drept de proprietate bunuri imobile amplasate pe teritoriul Republicii Moldova.

Cu referire la disponibilitățile bănești, a indicat că, potrivit răspunsului oferit de OTP Bank S.A., debitorul deține două conturi bancare, unul în lei și altul în euro, soldul ambelor constituind 0,00.

De asemenea, potrivit informației Agenției Resurse Informaționale Juridice din 5 ianuarie 2024, debitorul S.R.L. „Infoconstruct" nu deține bunuri mobile gajate, iar conform răspunsului Băncii Naționale a Moldovei din 3 ianuarie 2024, societatea nu deține conturi bancare deschise în străinătate, autorizate de BNM, și nu are împrumuturi sau credite externe obținute de la persoane nerezidente, inclusiv bănci, notificate Băncii Naționale.

A relevat că, în calitate de administrator al societății, Digolean Olesea avea obligația de a gestiona patrimoniul societății cu diligență, de a organiza și supraveghea evidența contabilă, de a asigura păstrarea documentelor contabile, de a preveni acumularea datoriilor și de a întreprinde măsuri pentru protecția creditorilor, iar Digolean Alexandru, în calitate de contabil-șef, avea obligația de a ține evidența contabilă conform legii și de a păstra documentele contabile.

Cu referire la neduperea cererii introductive, reclamantul a susținut că membrii organelor de conducere ale debitorului aveau obligația de a înainta cererea introductivă în instanța de insolvabilitate în termen de 30 de zile de la data survenirii sau constatării incapacității de plată.

A subliniat că cererea introductivă a fost depusă de creditorul S.R.L. „DGS Prof", ca rezultat al neonorării obligațiilor de către debitorul S.R.L. „Infoconstruct", și nu de către organele de conducere ale acestuia.

A considerat că, prin neînaintarea cererii introductive în termenul prevăzut de legislația în vigoare, membrii organelor de conducere ale debitorului au cauzat creditorilor validați un prejudiciu în mărimea creanțelor apărute după termenul limită de depunere a cererii introductive.

A arătat că apariția temeiurilor de insolvabilitate, în urma cărora membrii organelor de conducere urmau să depună cererea introductivă, este demonstrată prin datele situațiilor financiare prezentate de debitor în anul 2022.

A argumentat că neîndeplinirea acestei obligații a permis continuarea activității debitorului în condițiile incapacității de plată și acumularea datoriilor, cu afectarea intereselor creditorilor.

Cu privire la neținerea evidenței contabile, reclamanta a indicat că, în urma controlului fiscal efectuat de Serviciul Fiscal de Stat, materializat prin Decizia nr. 779/948 din 3 aprilie 2024, s-a constatat că, pentru perioada 1 ianuarie 2019 – 31 ianuarie 2024, debitorul nu a ținut evidența contabilă conform cerințelor legale, nu a păstrat și nu

a prezentat documentele contabile primare și a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal prin metode directe.

A susținut că, din cauza acestei conduite, autoritatea fiscală a fost obligată să aplice metode indirecte de estimare a obligațiilor fiscale, situație imputabilă exclusiv organelor de conducere ale debitorului.

A afirmat că Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/948 din 3 aprilie 2024 nu reprezintă un simplu act constatator fiscal, ci constituie o probă directă și completă a faptei ilicite, a vinovăției și a legăturii de cauzalitate.

A menționat că, prin această decizie, au fost stabilite obligații fiscale suplimentare, constând în impozit pe venit și TVA, majorări de întârziere și amenzi fiscale, toate generate exclusiv de lipsa evidenței contabile și de neprezentarea documentelor, fapte imputabile administratorului și contabilului-șef.

În opinia reclamantei, obligațiile fiscale suplimentare au majorat în mod direct pasivul debitorului, pasiv care, în lipsa masei debitoare, a rămas neacoperit, prejudiciind creditorii validați în procedura falimentului simplificat.

A susținut că caracterul sistemic al încălcărilor, durata îndelungată a acestora și consecințele previzibile demonstrează existența culpei grave, întrucât persoanele responsabile cunoșteau sau trebuiau să cunoască faptul că lipsa evidenței contabile atrage sancțiuni fiscale, acumularea datoriilor și insolvabilitatea.

A considerat că prejudiciul este cert, fiind stabilit prin tabelul definitiv al creanțelor, acestea fiind actuale, exigibile și neacoperite, debitorul neavând patrimoniu.

A afirmat că prejudiciul constă în întregul pasiv neacoperit al debitorului S.R.L. „Infoconstruct”, iar între faptele ilicite imputate pârâtei și prejudiciul creat există o legătură directă de cauzalitate, întrucât neținerea contabilității a determinat aplicarea metodelor indirecte de estimare a obligațiilor fiscale, acestea au generat obligații fiscale suplimentare, obligațiile au majorat pasivul, iar pasivul a condus la insolvabilitatea ireversibilă a debitorului.

Cu privire la contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire ale debitorului, reclamantul a susținut că organele de conducere ale societății aveau obligația de a asigura organizarea, păstrarea și prezentarea documentelor contabile, a registrelor contabile, a situațiilor financiare și a documentelor de constituire, precum și de a asigura integritatea și disponibilitatea acestora pentru autorități și pentru reprezentanții debitorului.

A indicat că această obligație avea un caracter personal, continuu și necondiționat, inclusiv în cazul încetării activității sau al apariției stării de insolvabilitate.

A menționat că, în cadrul procedurii falimentului simplificat, s-a constatat lipsa documentelor contabile primare, a registrelor contabile, a situațiilor financiare complete, a documentelor de constituire și a actelor corporative esențiale.

A susținut că această lipsă nu este parțială, accidentală sau izolată, ci totală și sistemică, acoperind o perioadă îndelungată de activitate a debitorului.

A arătat că membrii organelor de conducere nu au prezentat dovezi privind transmiterea documentelor, nu au demonstrat predarea-primirea arhivelor, nu au invocat cauze de forță majoră și nu au notificat organele competente privind pierderea documentelor.

În aceste condiții, a considerat că dispariția documentelor este imputabilă direct membrilor organelor de conducere.

A argumentat că dispariția documentelor a generat consecințe juridice grave, precum imposibilitatea efectuării controlului fiscal prin metode directe, aplicarea metodelor indirecte de estimare a obligațiilor fiscale, majorarea artificială a pasivului debitorului, imposibilitatea identificării bunurilor și tranzacțiilor, imposibilitatea recuperării creanțelor și prejudicierea ireversibilă a creditorilor.

A subliniat că aceste consecințe nu sunt teoretice, ci s-au materializat efectiv în procedura falimentului simplificat.

Cu referire la cuantumul prejudiciului, reclamantula a indicat că, potrivit tabelului definitiv consolidat, au fost validate creanțele creditorilor după cum urmează: Serviciul Fiscal de Stat, de rangul III, în sumă de 101 274,00 lei; CNAS, de rangul III, în sumă de 47 848,71 lei; S.R.L. „DGS Prof”, de rangul V, în sumă de 113 037,64 lei; S.R.L. „Agent Construct”, de rangul V, în sumă de 460 613,68 lei; Serviciul Fiscal de Stat, de rangul VI, în sumă de 93 722,55 lei; CNAS, de rangul VI, în sumă de 16 012,44 lei; S.R.L. „DGS Prof”, de rangul VI, în sumă de 162 324,19 lei; S.R.L. „Agent Construct”, de rangul VI, în sumă de 140 118,62 lei.

A susținut că aceste creanțe reprezintă pasivul neacoperit al debitorului, în condițiile în care societatea nu dispune de patrimoniu pentru satisfacerea lor.

În concluzie, a susținut că răspunderea subsidiară a pârâtei Digolean Olesea este justificată prin nedepunerea în termen a cererii introductive, neținerea evidenței contabile și contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, fapte care, în opinia reclamantei, au determinat apariția și agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

A apreciat că, prin aceste fapte, creditorilor le-a fost cauzat un prejudiciu în cuantum de 1 134 951,83 lei, reprezentând creanțele rămase neacoperite.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Infoconstruct”, Digolean Olesea, cu încasarea din contul său

în beneficiul SRL ”Infoconstruct”, suma creanțelor validate față de patrimoniul debitorului insolvabil, care nu sunt acoperite integral de masa debitoare, în mărime de 1 134 951,83 lei.

La data de 17 iunie 2026, pârâta Olesea Digolean, a depus referință prin care și-a exprimat dezacordul cu cererea de chemare în judecată. În argumentarea poziției sale, pârâta Digolean Olesea a indicat că răspunderea subsidiară prevăzută de Legea insolvabilității nu constituie o prezumție automată și nu poate fi aplicată prin simpla constatare a insolvabilității societății. A susținut că atragerea la răspundere subsidiară este posibilă exclusiv în cazul întrunirii cumulative a tuturor elementelor răspunderii civile delictuale, respectiv existența unui prejudiciu real, săvârșirea unei fapte ilicite dintre cele prevăzute limitativ de lege, existența legăturii de cauzalitate dintre fapta imputată și prejudiciul produs, precum și vinovăția persoanei a cărei răspundere se solicită.

A considerat că reclamantului îi revine obligația de a demonstra existența fiecăruia dintre aceste elemente, inclusiv cuantumul exact al prejudiciului cauzat creditorilor prin faptele pârâtei, acțiunile sau inacțiunile concrete care i se impută, legătura directă și imediată dintre acestea și apariția stării de insolvabilitate, precum și forma vinovăției, respectiv intenția sau culpa în producerea stării de insolvabilitate.

A menționat că sarcina probei asupra acestor elemente revine exclusiv reclamantului, iar simpla afirmare a faptelor, fără probe concludente și pertinente, este insuficientă.

De asemenea, a indicat că răspunderea subsidiară solidară se admite doar în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor, ceea ce, în opinia sa, înseamnă că aceasta nu poate fi egală automat cu întregul pasiv al debitorului.

Cu privire la pretinsa dispariție a documentelor contabile, pârâta a contestat afirmațiile respective, motivând că reclamantul nu prezintă nicio probă directă privind distrugerea sau ascunderea documentelor.

A arătat că reclamantul nu prezintă niciun act de predare-primire semnat, nicio notificare scrisă de solicitare a documentelor și niciun răspuns al pârâtei prin care aceasta ar fi refuzat predarea lor.

A susținut că simpla constatare a faptului că documentele nu se află în posesia lichidatorului nu echivalează juridic cu dovada că pârâta le-a distrus, le-a ascuns sau a contribuit în mod culpabil la dispariția acestora.

Totodată, a invocat faptul că obligația de predare a documentelor nu a fost îndeplinită procedural, întrucât predarea acestora urma să fie realizată printr-un proces-verbal de predare-primire.

A menționat că reclamantul nu demonstrează că a convocat-o în scris, că i-a stabilit un termen rezonabil pentru predarea documentelor și că aceasta ar fi refuzat explicit să le predea.

A mai susținut că atragerea la răspundere subsidiară pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și pentru contribuirea la dispariția documentelor contabile, presupune existența intenției sau a culpei grave dovedite, iar nu simpla lipsă a documentelor. A considerat că reclamantul nu prezintă nicio probă a elementului subiectiv, respectiv a vinovăției pârâtei.

Referitor la pretinsa nedepunere a cererii introductive de insolvabilitate, pârâta a indicat că reclamantul invocă prevederile art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității și art. 72 alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, susținând că aceasta era obligată să depună cererea introductivă în termenul legal și că ar fi omis îndeplinirea acestei obligații.

Pârâta a contestat afirmația respectivă, invocând, în primul rând, faptul că reclamantul nu stabilește data concretă a apariției stării de insolvabilitate a societății.

A susținut că obligația de a depune cererea introductivă apare din momentul survenirii incapacității de plată, respectiv al imposibilității de a onora obligațiile pecuniare scadente.

A menționat că reclamantul nu precizează data exactă la care s-ar fi declanșat această stare, nu prezintă o analiză economico-financiară independentă și nu demonstrează că, la acel moment, pârâta știa sau trebuia să știe că societatea se afla în incapacitate de plată ireversibilă.

A argumentat că incapacitatea de plată constituie un proces gradual, iar nu un eveniment instantaneu, astfel încât determinarea momentului exact al apariției insolvabilității necesită efectuarea unei expertize economico-financiare, pe care reclamantul nu a solicitat-o și nu a prezentat-o.

A susținut că dificultățile financiare temporare nu echivalează cu insolvabilitatea în sensul legii și că a gestionat societatea cu bună-credință, fiind convinsă că dificultățile financiare ale acesteia erau remediabile.

Cu privire la cuantumul pretins al răspunderii, în sumă de 1 134 951,83 lei, pârâta a menționat că reclamantul solicită obligarea sa la suportarea întregului pasiv al debitorului, deși o asemenea solicitare ar contraveni prevederilor legale.

A susținut că legislația permite obligarea membrilor organelor de conducere să suporte doar o parte din datoriile debitorului insolvabil și nu stabilește în mod automat răspunderea subsidiară în cuantumul întregului pasiv. În opinia sa, instanța urmează să individualizeze răspunderea proporțional cu contribuția cauzală demonstrată a fiecărei persoane la apariția insolvabilității.

De asemenea, pârâta a indicat că pasivul debitorului poate include datorii anterioare mandatului său sau survenite din cauze externe. A susținut că reclamantul nu analizează structura și originea fiecărei creanțe din tabelul definitiv consolidat, iar creanțele Serviciului Fiscal de Stat, ale CNAS și ale creditorilor comerciali pot proveni din contracte și obligații anterioare perioadei în care a administrat societatea sau din factori economici externi, independenți de conduita sa.

Referitor la lipsa legăturii de cauzalitate, pârâta a susținut că, chiar dacă s-ar accepta ipotetic existența unor fapte imputabile, pe care le neagă categoric, reclamantul nu demonstrează că acestea au cauzat în mod direct și determinant starea de insolvabilitate a S.R.L. „Infoconstruct”.

A menționat că insolvabilitatea societăților comerciale este, de regulă, rezultatul unui concurs de factori, printre care conjunctura economică defavorabilă, pierderea pieței de desfacere, crizele de lichiditate, neachitarea de către debitori a creanțelor proprii și creșterea costurilor.

A relevat că reclamantul nu exclude niciunul dintre acești factori și nu prezintă o analiză cauzală care să demonstreze că acțiunile sau inacțiunile pârâtei, și nu alți factori, au reprezentat cauza determinantă a insolvabilității.

A considerat că această lacună probatorie este esențială pentru soluționarea cererii, întrucât legătura de cauzalitate constituie o condiție necesară a răspunderii subsidiare, în absența căreia aceasta nu poate fi angajată.

Cu privire la conduita sa în perioada administrării societății, pârâta a susținut că S.R.L. „Infoconstruct” a desfășurat activitate economică reală și documentată pe parcursul existenței sale. A indicat că societatea a emis facturi fiscale, a efectuat tranzacții bancare, a depus, chiar dacă tardiv, dări de seamă fiscale și a participat la relații comerciale cu parteneri contractuali.

În ce privește Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/948 din 3 aprilie 2024, a menționat că aceasta constată existența unor livrări reale în valoare de 12 965 837 lei, fapt care, în opinia sa, infirmă ideea desfășurării unei activități fictive sau a unei administrări dolosive.

A susținut că dificultățile de conformare fiscală și contabilă nu echivalează cu săvârșirea unei fapte ilicite care să justifice atragerea la răspundere subsidiară.

Totodată, pârâta a invocat lipsa dovezilor privind îmbogățirea personală sau deturnarea activelor societății.

A menționat că reclamantul nu prezintă nicio probă care să demonstreze că ar fi transferat active ale societății în interes personal, că ar fi încasat sume de bani în dauna creditorilor, că ar fi efectuat plăți preferențiale ilegale sau că ar fi ascuns bunurile debitorului.

A relevat că faptele privind folosirea bunurilor în interes personal, desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului, majorarea fictivă a pasivelor și deturnarea activelor nu sunt nici măcar invocate de reclamant, cu atât mai puțin dovedite.

În ceea ce privește respectarea obligațiilor legale, pârâta a susținut că a asigurat depunerea dărilor de seamă fiscale pentru perioadele de activitate ale societății, chiar dacă unele dintre acestea au fost prezentate tardiv.

A considerat că întârzierea depunerii declarațiilor fiscale nu constituie, în sine, o faptă ilicită care să justifice atragerea la răspundere subsidiară pentru întreaga sumă de 1 134 951,83 lei.

A argumentat că pentru angajarea răspunderii în temeiul ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii este necesară demonstrarea faptei corespunzătoare, simpla întârziere în depunerea unor declarații nefiind suficientă în acest sens.

În concluzie, pârâta a susținut că reclamantul nu a demonstrat săvârșirea de către aceasta a vreuneia dintre faptele ilicite prevăzute de Legea insolvabilității, existența vinovăției sale, legătura de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția stării de insolvabilitate, precum și cuantumul prejudiciului care i-ar putea fi atribuit.

În ședința de judecată lichidatorul SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat, administrator autorizat, Vasiliev Ruslan, nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat despre data și ora ședinței, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cu atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului, Olesea Digolean, pe temeiurile indicate în cererea de chemare în judecată. /f.d.75/

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Olesea Digolean, avocat Constantin Tănase a solicitat respingerea acțiunii pe motivele indicate în referință.

Aplicând prevederile art.205 alin.(4), art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, în condițiile în care procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a apreciat posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților citați legal.

Aprecierea instanței.

Examinând acțiunea înaintată, studiind actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolvabilitate consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat, administrator autorizat, Vasiliev Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, din considerentele ce urmează.

Actele cauzei certifică faptul că prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 15 februarie 2024, s-a admis cererea introductivă depusă de S.R.L. „DGS Prof”, și s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Infoconstruct”, fiind intentată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului SRL ” Infoconstruct”, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Vasiliev Ruslan. /f.d.26/

Potrivit informației furnizate de către Agenția Servicii Publice, până la depunerea cererii introductive, în calitate de administrator al SRL ”Infoconstruct” a figurat Olesea Digolean.

Astfel, Olesea Digolean, deținând funcția de administrator statutar al SRL „Infoconstruct”, se încadrează în calitatea de membru al organelor de conducere ale debitorului în conformitate cu dispozițiile art.247 alin.(1) al Legii insolvabilității, funcție pe care a deținut-o până la data intentării procesului de insolvabilitate, deci, fiind întrunită calitatea acesteia de membru al organelor de conducere al debitorului pe parcursul ultimelor 24 luni anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Conform tabelului definitiv de validarea creanțelor față de debitorul SRL ”Infoconstruct”, au fost validați creditorii cu creanțe chirografare, după cum urmează: Serviciul Fiscal de Stat, de rangul III, în sumă de 101 274,00 lei; CNAS, de rangul III, în sumă de 47 848,71 lei; S.R.L. „DGS Prof”, de rangul V, în sumă de 113 037,64 lei; S.R.L. „Agent Construct”, de rangul V, în sumă de 460 613,68 lei; Serviciul Fiscal de Stat, de rangul VI, în sumă de 93 722,55 lei; CNAS, de rangul VI, în sumă de 16 012,44 lei; S.R.L. „DGS Prof”, de rangul VI, în sumă de 162 324,19 lei; S.R.L. „Agent Construct”, de rangul VI, în sumă de 140 118,62 lei.

În cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului, s-a constatat lipsa masei debitoare din care ar putea fi acoperite creanțele față de SRL ”Infoconstruct”, ceea ce constituie prejudiciul material al speței deduse judecății.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, instanța de insolvabilitate dispune de competența exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Conform art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, principalele competente ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: atragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la

insolvabilitatea debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrșite de aceștia.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) La cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Instanța relevă că, tragerea la răspundere subsidiară are natură delictuală. Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

În atare ordine de idei, prescripția art.1998 alin.(1) din Codul civil relevă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, persoana care se pretinde că ar fi cauzat insolvabilitatea, răspunde pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate cazurile. Corespunzător, la examinarea acestei categorii de cauze, urmează a fi indicate concret acțiunile (inacțiunile) persoanelor care au cauzat insolvabilitatea, dar și să fie oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile acestora și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția persoanei în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în art. 1998 alin. (2) Cod civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Ca principiu de bază, instanța de judecată apreciază, că aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă condițiile generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art.

247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma ”precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

În speță, instanța observă că lichidatorul SRL ”Infoconstruct”, Ruslan Vasiliev, solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Infoconstruct” în persoana fostului administrator Olesea Digolean, în temeiul art. 248 alin. (1) al Legea insolvabilității și anume conform literelor: e), h) al Legii insolvabilității, după cum urmează: ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Referitor la temeiul prevăzut de art.248 alin.1 lit. e) Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012- ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, instanța de insolvabilitate remarcă faptul că din materialele cauzei nu se probează faptul ținerii de către debitor, a unei contabilități fictive sau contrare Legii.

Conform art. 13 alin. (1) lit d) din Legea contabilității nr. 113 din 27-04-2007, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducătorului, administratorului – pentru entitățile indicate la art. 2 lit. a), c) și d).

Art.18 al Legii contabilității și raportării financiare nr.287/2017, stipulează că (1) entitatea are obligația de a ţine contabilitatea şi de a întocmi situaţiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate şi de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. b). (2) Răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducătorului, administratorului – pentru entitățile indicate la art. 2 lit. a), c) și d).

Astfel, pentru atragerea la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, urmează a fi stabilite acțiunile sau inacțiunile concrete care constituie încălcări ale normelor privind evidența contabilă, persoana căreia îi sunt imputabile acestea, vinovăția sa, precum și legătura de cauzalitate dintre conduita respectivă și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Noțiunea de operațiune fictivă se definește ca fiind disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. Astfel, operațiunile

fictive sau nereale sunt simple consemnări sau mențiuni scriptice, realizate în cuprinsul unor evidențe financiar-contabile și fiscale prevăzute de lege, ale unor tranzacții care nu au corespondent în realitatea faptică.

În esență, pentru ca o operațiune să poată fi calificată ca fictivă sau nereală, este necesar să se constate o discrepanță sau o inexactitate cu caracter esențial între situați reală și modul în care aceasta a fost consemnată în documentul financiar-contabil corespunzător. La rândul său, norma înserată mai sus indică și ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și dispariția documentelor contabile.

Prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

În motivarea temeiului respectiv, lichidatorul invocă faptul că potrivit Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/948 din 03.04.2024, s-a constatat că, pentru perioada 1 ianuarie 2019 – 31 ianuarie 2024, debitorul nu a ținut evidența contabilă conform cerințelor legale, nu a păstrat și nu a prezentat documentele contabile primare și a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal prin metode directe.

Instanța apreciază că decizia menționată constituie un mijloc de probă relevant pentru stabilirea modului în care societatea și-a îndeplinit obligațiile fiscale și contabile. Totuși, constatările autorității fiscale, deși pot demonstra existența unor încălcări ale legislației în domeniu, nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a reține că încălcările respective au determinat apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Or, răspunderea pentru încălcarea obligațiilor de organizare și ținere a evidenței contabile nu se confundă cu răspunderea subsidiară reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității. Aceasta din urmă presupune demonstrarea legăturii de cauzalitate dintre conduita imputată administratorului și starea de insolvabilitate a societății.

În acest sens, instanța observă că lichidatorul își întemeiază argumentarea pe faptul că neținerea corespunzătoare a contabilității a determinat aplicarea metodelor indirecte de estimare a obligațiilor fiscale, care, la rândul lor, ar fi generat obligații fiscale suplimentare, majorarea pasivului și insolvabilitatea debitorului.

Instanța consideră că această succesiune de împrejurări, astfel cum a fost prezentată de reclamant, nu demonstrează în mod suficient existența legăturii de cauzalitate. Aplicarea metodelor indirecte de estimare reprezintă o modalitate de determinare a obligațiilor fiscale, iar nu, prin ea însăși, cauza apariției acestora. Obligațiile fiscale principale pot rezulta din activitatea economică desfășurată de societate, independent de modalitatea ulterioară de stabilire a cuantumului lor de către autoritatea fiscală.

Prin urmare, reclamantul urma să demonstreze în ce măsură încălcările contabile imputate pârâtei au determinat efectiv apariția sau agravarea incapacității de plată a societății, prin raportare la situația economico-financiară a debitorului, obligațiile existente și evoluția patrimoniului acestuia. Or, o asemenea legătură nu rezultă din simpla existență a deciziei fiscale și a obligațiilor suplimentare stabilite prin aceasta.

În consecință, instanța de insolvabilitate evidențiază că acțiunile indicate supra de către lichidatorul SRL ”Infoconstruct”, în cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului nu pot servi ca temei de atragere la răspundere subsidiară a lui Olesea Digolean, or, norma invocată stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare în cazul existenței circumstanțelor privind ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Iar, din circumstanțele invocate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară nu poate fi dedus faptul că debitorul a ținut o contabilitate fictivă sau contrar prevederilor legii, cât și cum aceste fapte ar fi putut genera starea de insolvabilitate a debitorului SRL ”Infoconstruct”.

Astfel, entitatea juridică care are obligația de a ține contabilitatea întreprinderii, iar reclamantul, la rândul său, urma să prezinte care este culpa subiectului la ținerea contabilității fictive sau contra legii, să fie constatat și demonstrat prejudiciul cauzat care ar fi agravat starea de insolvabilitate a debitorului și care să fie în legătură de cauzalitate dintre acțiunile pârâtului cu starea de insolvabilitate a debitorului.

Așadar, instanța consideră că, reclamantul, nu a demonstrat cum aceste pretinse acțiuni au dus la apariția incapacității de plată a debitorului și în ce perioadă a fost ținută o contabilitate contrară legii, precum și modalitatea prin care s-a manifestat aceste acțiuni culpabile.

Or, nu este suficient doar faptul comiterii acţiunilor prevăzute la art. 248 alin. (1), urmând a fi probat faptul că aceste acţiuni au fost comise cu vinovăţie, precum şi faptul că comiterea acestor acţiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.

Atragerea la răspundere subsidiară nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri, pe lipsa unor documente sau pe constatări administrative, fără a se demonstra legătura de cauzalitate dintre fapta imputată și starea de insolvabilitate.

De asemenea, lipsa documentelor contabile sau neregulile constatate de autoritatea fiscală nu echivalează automat cu contabilitatea fictivă în sensul art. 248 alin. (l) lit. e) din Legea insolvabilității, dacă nu se probează caracterul intenționat și efectul direct asupra apariției stării de insolvabilitate.

Prin urmare, nu orice abatere de natură fiscală ori sancțiune contravențională poate constitui temei pentru atragerea răspunderii subsidiare.

Totodată, instanța reține că Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 779/948 datată din 3 aprilie 2024, a fost emisă după intentarea procesului de insolvabilitate, respectiv acestea nu puteau duce la apariția insolvabilității întreprinderii.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 27 alin.(3), (4) din Legea insolvabilității, instanța de judecată relevă că prin faptul neexecutării ordinului administratorului provizoriu/lichidatorului de transmitere a actelor de constituire, contabile nu poate genera automat un raport juridic civil de răspundere delictuală a persoanei obligate în acest sens. Pentru aceasta este necesar, să fie întrunite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale. Or, lichidatorul SRL ”Infoconstruct” urma să probeze legătura cauzală dintre mărimea sumei pretinse spre încasare de la pârâtă și inacțiunile de transmitere a actelor de constituire, contabile, atât în perioada provizorie, cât și deja după intentarea procesului de insolvabilitate.

Deci, este important de reținut că în cazul art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, inacțiunile prevăzute la acest articol, nu duc la apariția stării de insolvabilitate, această stare fiind deja constatată prin hotărârea instanței de insolvabilitate, cât și netransmiterea actelor și documentele de evidenţă contabilă prevăzute de art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității.

În ceea ce privește pretinsa contribuire la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, instanța reține că lipsa acestora în posesia lichidatorului nu echivalează, în mod automat, cu demonstrarea contribuției culpabile a pârâtei la dispariția lor. Pentru reținerea acestui temei este necesară stabilirea circumstanțelor concrete în care documentele au dispărut, a conduitei imputabile pârâtei și a consecințelor acesteia asupra situației patrimoniale a debitorului.

Totodată, instanța subliniază că obligația administratorului de a organiza și asigura păstrarea documentelor contabile există independent de solicitările lichidatorului. Prin urmare, lipsa unui proces-verbal de predare-primire nu exclude, în sine, posibilitatea constatării unor încălcări ale obligațiilor contabile. Cu toate acestea, pentru atragerea la răspundere subsidiară în temeiul invocat, este necesară demonstrarea condițiilor speciale ale acestei răspunderi, inclusiv a contribuției conduitei respective la insolvabilitatea debitorului.

Astfel, lichidatorul Ruslan Vasiliev, nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, invocat de lichidatorul Ruslan Vasiliev, instanța de insolvabilitate relevă următoarele.

În speță, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul centru, din 15 februarie 2024, a fost admisă cererea introductivă înaintată de S.R.L. „DGS Prof", fiind intentată procedura simplificată a falimentului față de SRL "Infoconstruct", în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Vasiliev Ruslan.

Instanța notează că temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177, alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat doar administratorului unei societăți cu răspundere limitată, la caz, administratorului statutar al debitorului Olesea Digolean.

Conform art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume: - inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă; - nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive și respectiv obligațiile apărute după expirarea acestui termen.

La caz, lichidatorul Ruslan Vasiliev, a invocat că cererea introductivă, urma a fi depusă de debitorul SRL"Infoconstruct" în anul 2022, conform datelor prezentate în situația financiară a debitorului datate în anul 2022.

Simpla existență a unor datorii restante sau a unor dificultăți financiare nu permite, în lipsa unei analize a situației economico-financiare, stabilirea cu certitudine a momentului apariției temeiurilor care determinau obligația depunerii cererii introductive. Tot astfel, faptul că procedura de insolvabilitate a fost inițiată la cererea unui creditor, iar nu a debitorului, nu demonstrează, prin el însuși, încălcarea culpabilă a obligației respective.

Mai mult, pentru angajarea răspunderii subsidiare întemeiate pe nedepunerea cererii introductive, este necesară identificarea obligațiilor apărute după expirarea termenului legal de depunere a acesteia. Or, reclamantul nu a individualizat asemenea obligații și nu a demonstrat în ce măsură pasivul debitorului s-a majorat ca urmare a omisiunii imputate pârâtei.

Instanța reține că termenul de înaintare a cererii introductive de către membrii organului de conducere nu a fost stabilit și nici probat prin nici un înscris de către lichidator. Pe când, probarea încălcării termenelor revine părții care o invocă, la caz, având o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității.

Nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste circumstanțe de sine stătător, fiind obligația administratorului insolvabilității sau lichidatorului, după caz, instanța de judecată examinând cauza prin prisma prevederilor art. 240, alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului.

La materialele dosarului nu au fost anexate nici o probă din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL "Infoconstruct", iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărârea pe presupuneri, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Referitor la cuantumul răspunderii solicitate, instanța reține că reclamantul pretinde încasarea sumei de 1 134 951,83 lei, reprezentând întregul pasiv neacoperit al societății, conform tabelului definitiv consolidat al creanțelor.

Astfel, evaluând argumentele reclamantului în coroborare cu înscrisurile prezentate, instanța conchide că, deși au fost identificate încălcări ale obligațiilor fiscale și contabile ale societății, nu a fost demonstrată în mod suficient legătura de cauzalitate dintre

conduita imputată pârâtei Digolean Olesea și apariția stării de insolvabilitate a S.R.L. „Infoconstruct”.

În consecință, simpla constatare a încălcărilor legislației contabile, a nedepunerii de către administrator a cererii introductive și a existenței unui pasiv neacoperit nu este suficientă pentru antrenarea răspunderii subsidiare în lipsa demonstrării condițiilor prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, motiv pentru care pretențiile reclamantului nu pot fi admise în baza probatoriului examinat.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Cheltuielile de judecată.

Privitor la cheltuielile de judecată, instanța reține, că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 98 alin. (2) Cod de procedură civilă, în caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 5 din Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, scutirile de taxa de stat și de taxa de timbru sunt expuse în anexa nr. 2.

Conform pct. 1.1.14, se scutesc de taxa de stat reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate

Prin prisma acestei prevederi reținute supra, instanța ajunge la concluzia că reclamantul SRL ”Infoconstruct” în proces de insolvabilitate, este scutit de la plata taxei de stat prin lege.

în conformitate cu prevederile art. 247, 248 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 86, 98, 239 - 241 Codul de procedură civilă, instanţa de insolvabilitate,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Infoconstruct” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan, împotriva pârâtei Digolean Olesea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Infoconstruct”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI